

sł. H. Windolf

muz. W. J Baltzel

1. Mi - ło - ści, wnieś sło - ne - czny brzask w me bied - ne ser - ce,
 2. Gdy z krzy - ża jas - ny pro - mień ten w mej du - szy tra - fił
 3. Tym słoń - cem, co wśród ży - cia zmian, wśród ży - cia grze - je

1. wnieś! Gdy Twój je zło - ty ol - śni blask, od -
 2. zmierzch, grze - cho - wy mój ka - mien - ny sen o -
 3. zim, jest Je - zus, mój nie - bie - ski Pan. O,

1. la - ta smu - tek gdzieś. Spło - szo - na świat - łem pierz - cha noc, spo -
 2. pu - ścił mnie i pierzchł. Już wiem, kto mnie mi - łu - je, wiem - go -
 3. ży - wot tyl - ko w Nim! Na - zie - mi pie - śni Je - go chwał za -

1. wi - ta w ciem - ne mgły. Ra - do - ści dziw - na w ser - cu moc bo -
 2. rą - co aż po zgon, więc tyl - ko Zbaw - ca w ser - cu mym na
 3. ma - ca skar - gi żal. Mój hymn wspa - nia - lej bę - dzie brzmiał tam,

1. le - sne ście - ra łązy.
 2. wie - ki bę - dzie czczon. 1-3. Mi - ło - ści, Tyś tak daw - na już, a jed - nak
 3. wśród we - sel - nych sal.

tchniesz świe - żo - ścią róż - i cie - płem nas o - gar - niasz

swym, więc wszys - cy my do Cie - bie lgniem.